

3. Любушин Н. П. Аналіз фінансово-економічної діяльності підприємства: навч. посібн. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2002. - 471 с.

УДК 339.1+364-7

Гуменюк В.В.,

к.е.н, доц., докторант

кафедри економічної теорії та конкурентної політики

Київського національного торговельно-економічного університету

Інноваційно-інвестиційна складова

економічної безпеки підприємств курортно-рекреаційної сфери

В курортно-рекреаційній сфері реалізовано ряд успішних інноваційно-інвестиційних проектів із залученням як внутрішніх, так і зовнішніх інвестицій, зокрема, лише на курорті Трускавець:

– у 2001 р. введено в дію проект швейцарської акціонерної компанії „СІВ Central Invest & Beteiligungs AG – курортно-рекреаційний комплекс „Женева”;

– у 2005 р. розпочав функціонувати один із проектів турецької готельної мережі „Rixos Hotels Group” – Rixos Prykarpattya Resort (на даний час позиціонується як Діагностичний лікувально-реабілітаційний курортний комплекс „Ріксос Прикарпаття”);

– у 2012 р. з урахуванням фінального внеску Фонду соціального страхування України в сумі 89 млн. грн. відкрито курортно-рекреаційний комплекс „Міротель” (Mirotel Resort & SPA).

Найбільш швидкозростаючим курортом України визнається „Буковель”, історія якого бере початок з 2000 р. На курортно-рекреаційній території, на якій раніше функціонувала звичайна туристична база, відповідно до стратегічного мастер-плану, розробленого австрійською компанією „Plan-Alp” і канадською фірмою „Ecosign”, українське підприємство ТОВ „Скорзонера” стало ініціатором розробки сукупності інвестиційних проектів, у результаті реалізації яких утворився курорт з європейським рівнем сервісу, що здобув міжнародне визнання.

Звичайно, що перелік українських курортів, в яких реалізовані успішні інвестиційні проекти, не є вичерпним, однак важливою проблемою залишається не лише реалізація локальних проектів, а й системний інноваційно-інвестиційний розвиток курортно-рекреаційної сфери, повномасштабна модернізація курортно-рекреаційної інфраструктури. З цим пов'язані питання доведення якості послуг до міжнародних стандартів, удосконалення технологій, впровадження нових видів і форм обслуговування.

Реальний інвестор передусім керується критеріями безпеки, окупності капіталовкладень і рентабельності бізнесу. У цьому випадку слід очікувати, що рівень економічної безпеки підприємств курортно-рекреаційної сфери, які залучатимуть інвестиції незважаючи на ризики втрати контролю в корпоративному управлінні, виявиться більш стійким, у порівнянні з суб'єктами господарювання, які незважаючи на те, що генерують соціально-орієнтовану пропозицію послуг, не лише перестали отримувати асигнування, але й не здійснюють капіталовкладень у розвиток матеріально-технічної бази у довгостроковому аспекті.

Суперечливою є позиція І. Луцишина, який вважає, що в умовах європейської інтеграції на тлі ринкових перетворень в Україні курортно-рекреаційна сфера „розглядається не як здобуток чи багатство нації, котре слід захищати, а як сектор приватного бізнесу, вигідна ніша, відкрита для інтервенції міжнародного капіталу” [1, с.197].

Однак до проблеми залучення іноземних інвестицій у розвиток курортно-рекреаційної сфери не слід підходити односторонньо, оскільки це може позначитися на формулюванні неправильних висновків, як наукових, так і загальних.

Проблематику залучення іноземного капіталу Ю.Уманців розглядає в контексті забезпечення стабільності національної економіки, причому проникнення капіталу корпоративних структур стає необхідною умовою забезпечення її сталого економічного розвитку. Однак „потрібна система державного регулювання розвитку великого капіталу, яка дозволить

нейтралізувати його негативні риси і відкриє простір для реалізації позитивного потенціалу” [2, с. 319-320].

Формування економічно самостійних ринкових структур в курортно-рекреаційній сфері України, усунення відомчої заангажованості та переформатування курортно-рекреаційної сфери на ринкові засади функціонування, залучення реальних іноземних інвестицій, які не несуть загрози національній безпеці, – основні чинники забезпечення національних територій. Крім того, залучення іноземного капіталу і формування на цій основі інтегрованих корпоративних структур сприяє розвитку багатоукладної, конкурентоспроможної економіки курортно-рекреаційних послуг. В Україні нестача інвестицій є однією із важливих проблем економічної безпеки курортно-рекреаційної сфери. Активізація залучення іноземних інвестицій насамперед з ЄС, США та обмеження з Московії в контексті реалізації міжнародних санкцій сприятиме економічній стабілізації й безпеці розвитку курортно-рекреаційної сфери України.

Отже, інвестиції у розвиток курортно-рекреаційної інфраструктури України – це фундамент економічної стабільності, органічної єдності та безпеки розвитку адміністративно-територіальних утворень України. Це новостворені робочі місця для місцевого населення, податки до державного та місцевих бюджетів, структурні зрушення в економіці в напрямі формування конкурентоспроможної пропозиції послуг, інтеграції в світовий ринковий простір, просування сучасних технологій курортно-рекреаційного сервісу.

Список використаних джерел:

1. Луцишин І.Я. Санаторно-курортна сфера – важлива складова євроінтеграційного вектора України / І.Я.Луцишин // Продуктивні сили і регіональна економіка. – 2008. – Ч. 2. – С. 195-198.
2. Уманців Ю.М. Корпоративні структури у глобальному конкурентному просторі: монографія / Ю.М. Уманців. – К: ННЦ ІАЕ, 2012. – 410 с.